

Jak žít dnes s Bohem

Známý americký křesťanský autor a publicista A. W. Tozer (1897-1963) krátce před svou smrtí napsal: „Moderní civilizace je tak složitá, že ochromuje náš duchovní život.“ K tomuto poznání přišel před půl stoletím, kdy jsme ještě neznali internet, e-mailovou komunikaci, mobilní telefony a kdy čas lidí nepohlcovaly televizní obrazovky s nabídkou dříve nepředstavitelných zábav a programů. Je pravda, že někteří lidé – především senioři, nejsou touto moderní technologií tak zasaženi jako příslušníci mladších generací, přesto je nutné přiznat, že všechny nás obklopuje a do jisté míry ovlivňuje.

Nelze popřít, že technologický pokrok přinesl značné výhody a usnadňuje život, ale na druhé straně nelze zavírat oči před skutečností, že nás olupuje o vzácný dar, který je každému spravedlivě přidělen – a to je čas. A když ne jinak, tak ve smyslu citovaného Tozerova zjištění nás brzdí v rozvíjení vztahu s Bohem. Není výjimkou, že věci, které by v životě měly zaujímat první místo, ustupují do pozadí.

Nesvádějme však všechno na vymoženosti moderní civilizace, ale připusťme, že příčinou našeho neuspokojivého duchovního života je velmi často pohodlnost a neochota zastavit se a věnovat chvíli modlitbě a četbě Bible.

Co tedy udělat pro to, abychom propluli složitými nástrahami moderní civilizace? Odpověď je jednoduchá a řešení je snadné. Především je nezbytné přiznat, že jsme dosud nevěnovali Bohu tolik času, kolik mu náleží. A potom je nutné uvědomit si, že pro život a duchovní růst je nepostradatelná modlitba a studium Bible. Jako nevystačíme celý týden s jedním krajíčkem chleba, tak nám pro duchovní výživu a zdraví nemůže stačit Boží slovo, které je nám předloženo jednou za týden v kázání při společném shromáždění s druhými věřícími.

Tajemstvím důvěrného vztahu s Bohem je upřímná modlitba. Pravidelná komunikace je základem každého přátelství, a proto je nutná také pro silný vztah s Bohem. Potřebujeme s ním být denně ve styku. Příkladem a výzvou je pro nás David, který v Žalmu 5,4 vyznal: „Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat.“

Jiří Drejnar